

Adevărata dragoste

Adevărata dragoste

Un renumit profesor se afla în fața unui grup de tineri, care erau contra CĂSĂTORIEI. Tinerii argumentau că romantismul constituie adevăratul susținător al unei perechi și că este de preferat să termini cu relația atunci când se stinge, în loc să intri în monotonia unei căsnicii.

Cu toată viteza, depășind, nerespectând regulile, ajunse la spital, dar din nenorocire când sosi, ea murise. În timpul înmormântării tatăl meu nu vorbi și avu o privire pierdută. Aproape nu plânse. În noaptea aceea noi copiii am stat alături de el.

Într-o atmosferă de durere și nostalgie, ne-am reamintit frumoase anecdote.

El îi ceru fratelui meu - teolog, să-i spună unde ar fi mama în acest moment. Fratele meu începu să-i spună despre viața de după moarte; presupuse cum și unde ar fi ea.

Tatăl meu ascultă cu mare atenție și deodată ceru: "Duceți-mă la cimitir";

- Tată, am răspuns, este 11 noaptea, nu putem merge la cimitir acum. El ridică vocea și cu o privire de sticlă, zise:

"Nu discutați cu mine, vă rog, nu discutați cu un om care tocmai a pierdut ceea ce a fost soția sa timp de 55 de ani".

S-a produs un moment de liniște respectuoasă și n-am mai discutat nimic. Am plecat la cimitir, am cerut voie paznicului și cu o lanternă am ajuns la mormânt. Tatăl meu atinse mormântul cu mâna lui, plânse și ne spuse nouă, celor care vedeam această scenă, impresionați:

Au fost 55 de ani buni... știți? Nimeni nu poate vorbi de dragoste adevărată, dacă nu are idee ce înseamnă să împarți viața în acest fel cu o femeie.

Făcu o pauză și i se lumină fața; continuă:"Ea și eu am fost împreună în acea criză când am schimbat serviciul... am făcut o echipă când am vândut casa și ne-am mutat din oraș, am împărțit bucuria de a vedea copiii noștri terminând școlile, am plâns unul alături de altul la pierderea ființelor dragi.

Ne-am rugat împreună în sala de așteptare a unor spitale, ne-am sprijinit în durere. Ne-am îmbrățișat în fiecare Crăciun, și ne-am iertat greșelile... Acuma a plecat și sunt mulțumit. știți de ce? Pentru că a plecat înaintea mea. Nu a trebuit să trăiască agonia și durerea de a mă înmormânta, de a rămâne singură după plecarea mea. și eu voi trece prin asta, prin moarte, și îi mulțumesc lui Dumnezeu. O iubesc atâta, că nu mi-ar fi plăcut să sufere ea această despărțire prin moarte...". Când tata termină de vorbit, noi copiii aveam fețele pline de lacrimi.

L-am îmbrățișat și el ne-a consolât: "Totul e bine, putem merge acasă, a fost o zi bună".

În noaptea aceea am înțeles ce înseamnă ADEVĂRATA DRAGOSTE.

Diferă mult de romantism. Nu are prea mult de-a face cu erotismul. Se leagă mult mai bine de munca și grija pe care o au două persoane căsătorite real.

Când profesorul a terminat de vorbit, studenții nu l-au putut combate. Acest fel de dragoste era ceva ce ei nu cunoșteau.